

Op beeld

Mijn collega en ik zijn al vaak bij Gea geweest. We gaan samen voor onze veiligheid. Gea heeft een talent voor het uitzoeken van verkeerde mannen en één daarvan stalkt haar. Gea is een kleine dame met een grote mond en vijf kinderen van verschillende vaders, die niet meer bij haar wonen.

In de hoek van de kamer staat een lachgastank. In één oogopslag zien we dat Gea veel te vertellen heeft. Zal het gaan om de taakstraf die ze uit moet voeren? Het contact met jeugdzorg dat niet lekker loopt, haar zoon die uit de inrichting wegloopt en haar opzoekt, gedoe met de budgetbeheerder die haar geen extra benzinegeld wil geven? Of gaan we die lachgastank bespreken?

Als we rustig zitten met een kop thee voor ons en voor Gea een blikje energiedrank vertelt ze wat er aan de hand is. “Richard, die klootzak, heeft mijn auto vernield. Ook rijdt hij dagelijks door de straat. Ik wil me niet bang laten maken maar voel me niet meer veilig in mijn eigen huis.”

Deze kleine vrouw, die normaal gesproken voor niets en niemand bang is, zien wij ineens kwetsbaar en onzeker.

“Hij gooide verf over mijn auto. Ik weet zeker dat hij het was.” Met de handen in de lucht en luide stem. Ineens strijdbaar.

“Ik ben met een vriend verhaal gaan halen. Hij ontkent alles. Helaas staat het niet op beeld. Ik heb een betere camera opgehangen.”

Nu boos. “Belt de woningbouw dat mijn camera onwettig is. De burens hebben geklaagd. Maar wat moet ik dan?”

Dit is niet de eerste keer dat de situatie escaleert. Mijn collega herhaalt de afspraken die gemaakt zijn met Gea, Veilig Thuis, de politie en de gemeente. Ook vanuit de VERS-training liggen handvatten die we rustig met Gea doornemen. Na enige tijd kalmeert Gea. Ze wil een goede moeder zijn en niet weer in de problemen komen. Maar wat is het moeilijk om niet zelf wraak te nemen maar de oplossing uit handen te geven aan de politie. Gelukkig zijn de lijntjes met de wijkagent kort en staat een volgend multidisciplinair overleg gepland.

Nu, drie jaar later, is Gea verhuisd naar een rustig dorp, is de taakstraf afgerond, doet ze haar eigen financiën, woont één van haar kinderen thuis, heeft ze geen last meer van haar ex, heeft ze werk gevonden en is ze rustiger in haar emoties. De begeleiding is afgerond.

Destijds baalde Gea dat het verfincident niet op beeld stond. Nu kijken wij terug naar wat wél in beeld kwam: een vrouw die stap voor stap haar leven weer op de rit kreeg. Mijn hart maakt een sprongetje als we de begeleiding van Gea kunnen afronden. Met vertrouwen gaat zij uit beeld.